

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งปัจจัยหนึ่งที่รัฐจะต้องตระหนักถึง และจัดดำเนินการเพื่อเสริมสร้างคุณภาพของพลเมืองให้มีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะในการประกอบอาชีพ

การศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ทั้งนี้ เพราะการศึกษา เป็นรากฐานของการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจและสังคม การศึกษาจะพัฒนาคุณภาพของคนซึ่ง เป็นสมาชิกของสังคมให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรมที่มุ่งคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และนำความรู้ความสามารถไปพัฒนาประเทศ อันจะนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่สังคมและประเทศชาติได้ (วิจิตร ศรีสอาน 2528 : 1)

มหาวิทยาลัย เป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษามีหน้าที่ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ให้บริการวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (กอบบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย 2522 : 4) จุดมุ่งหมายของการศึกษาระดับอุดมศึกษาคือ มุ่งพัฒนาความเจริญของงานทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในระดับวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศ และมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้และเข้าใจในศีลธรรม วัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่า ต่อบุคคล สังคม และประเทศชาติ (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 : 6) จะเห็นได้ว่าการอุดมศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก เพราะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นกำลังคน (manpower) ที่สำคัญในการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ และในสายงานต่าง ๆ ของประเทศ ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างคนให้มีความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในวิชาการชั้นสูงที่พร้อมจะรับผิดชอบในหน้าที่การงานที่ตนได้รับมอบหมาย และสามารถใช้ความรู้ ความคิดที่ศึกษามาประยุกต์ใช้ในการงานได้ถูกต้องเหมาะสม และเนื่องจากคนเราจำเป็นจะต้องร่วมในสังคมกับผู้อื่น ทำงานร่วมกับผู้อื่น สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องฝึกฝน อบรม ปลูกฝัง และให้โอกาสแก่นิสิต

นักศึกษาที่จะ เรียนรู้การอยู่ร่วมและการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม ตลอดจนการสร้าง
บุคลิกภาพ พัฒนานิสัย พฤติกรรมตนเอง ให้พร้อมที่จะ เป็นคนโดยสมบูรณ์ มีคุณธรรม จริยธรรม
และพร้อมที่จะ ช่วยสร้างสรรค์ประเทศให้ เจริญก้าวหน้า

สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปจะแบ่งสายงานหลักออกเป็น งานบริหาร งานวิชาการ
และงานกิจการนิสิตนักศึกษา งานหลักทั้งสามด้านนี้ เป็นงานที่ส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษา
ระดับนี้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคมและ เป็นที่ต้องการของประเทศชาติ (วัลลภา
เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2525 : 31-32) ดังนั้นการจะให้ นิสิตนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
ไปแล้ว เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพดังกล่าว งานกิจการนิสิตนักศึกษาจะ เป็นองค์ประกอบสำคัญ ทั้งนี้
เพื่อมุ่งช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความพร้อมด้านการ เรียน ช่วย เสริมหลักสูตรให้สมบูรณ์ และยัง
อำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ให้แก่นิสิตนักศึกษาด้วย

อาจกล่าวได้ว่างานกิจการนิสิตนักศึกษาจะ เสริมภาระหน้าที่หลัก (Major
Function) ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งทางด้านการสอน วิจัย การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
และให้บริการทางวิชาการให้ดำเนินไปด้วยความ เรียบร้อยและ เกิดผลดี จัดได้ว่าเป็นงานที่
เป็นตัวกลาง (Mean) ประสานให้ภารกิจของมหาวิทยาลัยบรรลุผลสำเร็จ (ทองเรียน
อมรวิบูล 2525 : 4)

งานกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีขอบข่ายของงานกว้างขวาง และ
เป็นงานที่มหาวิทยาลัยจัดดำเนินการ เอง เป็นส่วนใหญ่ แต่งานด้านหนึ่งที่สำคัญและนิสิตนักศึกษา
เป็นผู้ดำเนินการ เองคือ กิจการนิสิตนักศึกษา งานด้านนี้จะ เป็นงานสำคัญที่จะฝึกให้ผู้นับถือน
ศึกษา เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ เพิ่ม เติมจากสิ่งที่การศึกษาภายในห้อง เรียนไม่สามารถจัดให้ได้
เช่น ได้รู้จักการทำงาน ได้เรียนรู้และฝึกฝนตนเองในการใช้สิทธิและ เสรีภาพ การปกครอง
ตนเองตามระบอบประชาธิปไตย

✧ อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ถือได้ว่าเป็นกลไกที่สำคัญในการทำ
หน้าที่ดูแลและให้คำปรึกษาในการดำเนินการ กิจการของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้กิจกรรมดังกล่าว
ได้ดำเนินไปด้วยความ เรียบร้อยและ เป็นไป เพื่อการพัฒนา นิสิตนักศึกษา อัน เป็น เป้าหมายของ
มหาวิทยาลัย ดังนั้นถ้าหากสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาแต่งตั้งบุคคลที่มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกัน

ในทัศนะของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้บริหารและนิสิตก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจและร่วมมือประสานงานกัน ความขัดแย้ง เนื่องมาจากคุณลักษณะของบุคคลก็ย่อมจะลดน้อยลง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานอย่างสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหาร แต่จากผลการวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งได้ทำการวิจัย เกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ปัญหาหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรจะเป็น เพราะขาดการดูแลเอาใจใส่ของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา อีกประการหนึ่งอาจเป็น เพราะอาจารย์ที่ปรึกษายังไม่เข้าใจ และไม่ทราบบทบาท ขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบ ของตนเอง ตลอดจนคุณลักษณะที่ควรจะมีในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา นอกจากนี้ก็คือมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ ยังมิได้กำหนดขอบเขตภาระหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาไว้อย่างชัดเจน *

ผู้วิจัยได้ตระหนักในความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา เป็นอย่างดีว่า เป็นผู้มีส่วนอย่างมากในการพัฒนาคุณภาพของนิสิตนักศึกษา และช่วยให้งานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักศึกษามากที่สุด ผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะมีการศึกษา เกี่ยวกับความคิดเห็นของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษาที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยว่าในปัจจุบัน เป็นเช่นไร และอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดีนั้นควรจะมีบทบาทอย่างไรจึงจะเหมาะสม จึงได้ทำการศึกษาและวิจัยในเรื่องนี้ เพื่อ เป็นแนวทางในการกำหนดบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้กิจกรรมนิสิตนักศึกษา เป็นไป เพื่อการพัฒนาพัฒนาคุณภาพของนิสิตนักศึกษาอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษามบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในทัศนะของผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษาที่ดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

2. เพื่อ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษาที่ดำเนินกิจกรรมนิสิตนักษิตมาต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ และคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา มีปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์ที่ปรึกษาในการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษาที่ดำเนินกิจกรรม

2. การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน 9 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยมหิดล

3. การศึกษามหาบทครั้งนี้จะศึกษาทั้งบทบาทที่ปฏิบัติจริงและบทบาทตามความคาดหวัง ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

บทบาท หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกมาตามตำแหน่งหน้าที่ซึ่งบุคคลนั้นได้รับ และการแสดงออกนั้นสามารถสังเกตและวัดพฤติกรรมออกมาได้ ซึ่งบทบาทที่จะใช้ในการวิจัยในครั้งนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ประการคือ บทบาทที่สังคมคาดหวัง และบทบาทที่แสดงออกจริง (Sarbin J.R. 1972 : 546)

อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาประจำองค์การนิสิตนักศึกษา สภานิสิตนักศึกษา สโมสรนิสิตนักศึกษา ในปีการศึกษา 2528

นิสิตนักศึกษา หมายถึง นิสิตนักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งประธานชมรม ในปีการศึกษา 2528

บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา หมายถึง หน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ผู้บริหารฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจาก มหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่าย กิจการนิสิตนักศึกษา และหัวหน้ากองกิจการนิสิตนักศึกษา ในปีการศึกษา 2528

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีเชิงบรรยาย โดยมีวิธีการดังนี้คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ

1.1 กลุ่มผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา ได้แก่

1. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา หรือผู้ช่วยรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา จำนวน 9 คน
2. หัวหน้ากองกิจการนิสิตนักศึกษา หรือผู้ช่วยหัวหน้ากองกิจการ นิสิตนักศึกษา จำนวน 9 คน

1.2 กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ประกอบด้วยอาจารย์ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 136 คน โดย แยก เป็น

ชื่อสถาบัน	จำนวนทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่าง	คิด เป็นร้อยละ
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	35	17	50
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	33	16	50
3. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	28	14	50
4. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	30	15	50
5. มหาวิทยาลัยมหิดล	25	12	50
6. มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	30	15	50
7. มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	35	17	50

ชื่อสถาบัน	จำนวนทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่าง	คิด เป็นร้อยละ
8. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	30	15	50
9. มหาวิทยาลัยศิลปากร	30	15	50

1.3 กลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ดำเนินกิจกรรม ประกอบด้วย ผู้ดำรงตำแหน่ง
ประธานชมรมของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จำนวน 136 คน โดยแยกเป็น

ชื่อสถาบัน	จำนวนทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่าง	คิด เป็นร้อยละ
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	35	17	50
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	33	16	50
3. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	28	14	50
4. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	30	15	50
5. มหาวิทยาลัยมหิดล	25	12	50
6. มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	30	15	50
7. มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	35	17	50
8. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	30	15	50
9. มหาวิทยาลัยศิลปากร	30	15	50

เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สำหรับการสร้าง-
เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีวิธีการดังต่อไปนี้ ได้แก่

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารต่าง ๆ จากตำรา บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตนักศึกษา เพื่อนำมา เป็นแนวทางในการสร้าง เครื่องมือ

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้าง เป็นแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบด้านความตรงเชิงเนื้อหา

จำนวน 8 ท่าน ได้แก่

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรญา บัวศรี
 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเนา ขจรศิลป์
 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร สินศิริ
 4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลิขิต กาญจนภรณ์
 5. อาจารย์ ดร.ธิดารัตน์ มุญญช
 6. อาจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์
 7. นางกอบแก้ว สิงห์ดี
 8. รองศาสตราจารย์มานพ พงศทัต
4. นำข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา
 5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้
 6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปใช้จริง

สำหรับแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออก เป็น 3 คอนคือ

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 2. ความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดย
- แบ่งออก เป็น

2.1 ด้านหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตนักศึกษา ซึ่งแบ่งออก เป็น 3 ด้านดังนี้

1. ด้านการควบคุมดูแล
2. ด้านการสอนและการให้คำปรึกษา
3. ด้านการประสานงาน

2.2 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา แบ่งออก

ได้เป็น 3 ด้านคือ

1. ด้านความรู้และประสบการณ์
2. ด้านบุคลิกภาพ
3. ด้านความสามารถ

โดยแบ่ง เป็นความคิด เห็น เกี่ยวกับบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวัง
ซึ่งกำหนดค่าคะแนนความคิด เห็น ดังนี้

1. บทบาทที่เป็นจริงให้ค่าคะแนน ดังนี้

1.1 ด้านหน้าที่รับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนัก-
ศึกษาให้ค่าคะแนน

5	=	ได้กระทำบทบาททางด้านนี้มากที่สุด
4	=	ได้กระทำบทบาททางด้านนี้มาก
3	=	ได้กระทำบทบาททางด้านนี้ปานกลาง
2	=	ได้กระทำบทบาททางด้านนี้น้อย
1	=	ได้กระทำบทบาททางด้านนี้น้อยที่สุด

1.2 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
ให้ค่าคะแนน

5	=	อาจารย์ที่ปรึกษามีคุณลักษณะทางด้านนี้มากที่สุด
4	=	อาจารย์ที่ปรึกษามีคุณลักษณะทางด้านนี้มาก
3	=	อาจารย์ที่ปรึกษามีคุณลักษณะทางด้านนี้ปานกลาง
2	=	อาจารย์ที่ปรึกษามีคุณลักษณะทางด้านนี้น้อย
1	=	อาจารย์ที่ปรึกษามีคุณลักษณะทางด้านนี้น้อยที่สุด

2. บทบาทที่คาดหวัง ให้ค่าคะแนนดังนี้

2.1 ด้านหน้าที่รับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนัก-
ศึกษา ให้ค่าคะแนน

5	=	ควรกระทำบทบาททางด้านนี้มากที่สุด
4	=	ควรกระทำบทบาททางด้านนี้มาก

- 3 = ควรกระทำหมาททางด้านนี้ปานกลาง
- 2 = ควรกระทำหมาททางด้านนี้น้อย
- 1 = ควรกระทำหมาททางด้านนี้น้อยที่สุด

2.2 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ให้ค่าคะแนน

- 5 = อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีคุณลักษณะทางด้านนี้มากที่สุด
- 4 = อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีคุณลักษณะทางด้านนี้มาก
- 3 = อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีคุณลักษณะทางด้านนี้ปานกลาง
- 2 = อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีคุณลักษณะทางด้านนี้น้อย
- 1 = อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีคุณลักษณะทางด้านนี้น้อยที่สุด

3. ด้านปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่าย

กิจกรรมนิสิตนักศึกษา ได้กำหนดค่าคะแนนความคิด เห็นดังนี้

- 5 = เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด
- 4 = เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก
- 3 = เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง
- 2 = เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย
- 1 = เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลที่เป็นสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ
2. ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาและปัญหาและอุปสรรคที่เป็นมาตราส่วนประ เมิณค่า ผู้วิจัยได้แยกวิเคราะห์เป็น 3 ส่วนคือ

2.1 การสำรวจความคิดเห็นทั่วไปของทั้ง 3 กลุ่ม วิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) รายข้อในแต่ละด้าน ซึ่งการหาค่าเฉลี่ยดังกล่าวผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ ในการคิณำหนักค่าเฉลี่ยแต่ละช่วงความคิดเห็น ดังนี้

2.1.1 ด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่าย กิจกรรมนิสิตนักศึกษา ผู้วิจัยได้คิดค่าเฉลี่ยน้ำหนัก ดังนี้

2.1.1.1 ด้านหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา คิดค่าเฉลี่ย

- 4.50 - 5.00 ถือว่า ได้กระทำบทบาททางด้านนี้มากที่สุดหรือควรกระทำ
บทบาททางด้านนี้มากที่สุด
- 3.50 - 4.49 ถือว่า ได้กระทำบทบาททางด้านนี้มากหรือควรกระทำบทบาท
ทางด้านนี้มาก
- 2.50 - 3.49 ถือว่า ได้กระทำบทบาททางด้านนี้ปานกลางหรือควรกระทำ
บทบาททางด้านนี้ปานกลาง
- 1.50 - 2.49 ถือว่า ได้กระทำบทบาททางด้านนี้น้อยหรือควรกระทำบทบาท
ทางด้านนี้น้อย
- 1.00 - 1.49 ถือว่า ได้กระทำบทบาททางด้านนี้น้อยที่สุดหรือควรกระทำ
บทบาททางด้านนี้น้อยที่สุด

2.1.1.2 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา คิดค่าเฉลี่ย

- 4.50 - 5.00 ถือว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีคุณลักษณะทางด้านนี้มากที่สุดหรือควรมี
คุณลักษณะทางด้านนี้มากที่สุด
- 3.50 - 4.49 ถือว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีคุณลักษณะทางด้านนี้ หรือควรมีคุณ-
ลักษณะทางด้านนี้มาก
- 2.50 - 3.49 ถือว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีคุณลักษณะทางด้านนี้ปานกลางหรือ
ควรมีคุณลักษณะทางด้านนี้ปานกลาง
- 1.50 - 2.49 ถือว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีคุณลักษณะทางด้านนี้น้อยหรือควรมี
คุณลักษณะทางด้านนี้น้อย

1.00 - 1.49 ถือว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีคุณลักษณะทางด้านนี้น้อยที่สุดหรือ
ควรมีคุณลักษณะทางด้านนี้น้อยที่สุด

2.1.2 ด้านปัญหาและอุปสรรคของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรม
นิสิตนักศึกษา คิดค่าเฉลี่ย

4.50 - 5.00 ถือว่า เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49 ถือว่า เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก
2.50 - 3.49 ถือว่า เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49 ถือว่า เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อย
1.00 - 1.49 ถือว่า เป็นปัญหาและอุปสรรคในระดับน้อยที่สุดหรือไม่เป็น
ปัญหาและอุปสรรค

2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา
ฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษาที่ดำเนินกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยใช้วิธี เคาระห์
ค่าความแปรปรวนทาง เดียว และ เมื่อพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิด เห็นแตกต่างกันก็จะทำการ
ทดสอบทีละคู่ เพื่อจะได้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างคู่ใดมีความคิด เห็นแตกต่างกัน โดยใช้วิธีการ
ทดสอบของ เชฟ เน่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยจะทำให้ทราบถึงบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
ที่ปฏิบัติจริงและที่คาดหวังตามทัศนะของผู้บริหารกิจกรรมนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา
ฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษาและนิสิตนักศึกษาที่ดำเนินกิจกรรม อันจะ เป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยในการที่จะกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรม
นิสิตนักศึกษาต่อไป

ขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะได้เสนอผลการวิจัยนี้ โดยแบ่งออกเป็น 5 บท ตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึง ความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ความสำคัญของการมีอาจารย์ที่ปรึกษา ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง กลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

บรรณานุกรม แสดงรายการหนังสือ บทความ และ เอกสารอื่นที่ใช้ประกอบการวิจัย

ภาคผนวก ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยและตารางแสดงผลการเปรียบเทียบทางสถิติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย